

I går Vietnam

I dag Afghanistan

I morgen...

DET KGL. BIBLIOTEK
14. NOV. 1983
SMAATRYKSAFD.

Det meddeles:...

»...USA hjælper folkene i Sydøstasien med at beskytte deres frihed, og har ikke territoriale, militære eller politiske ambitioner i dette område...

De Forenede Stater anser opretholdelsen af fred og sikkerhed i Sydøstasien som værende af vital betydning for sine nationale interesser og for verdensfreden.

USA er derfor indstillet på at træffe de nødvendige forholdsregler...«

De Forenede Staters Kongres,
Washington, 7. august 1964

Med disse ord optrappede USA sin krig i Vietnam.

Det meddeles:...

»Efter anmodning fra Afghanistans nye regering, har Sovjetunionen sendt et kontingent tropper til Kabul. Det sovjetiske militærkontingent skal hjælpe den afghanske regering mod ydre kræfter og indre reaktionære elementer. Tropperne vil blive trukket tilbage så snart situationen tillader det...

Dét opspind de imperialistiske propagandamedier i disse dage udspreder om at Sovjet skulle have besat Afghanistan, og blandet sig i landets indre anliggender, har intet hold i virkeligheden.«

Nyhedsbureauet TASS
31. december 1979

Med disse ord påbegyndte Sovjet sin krig mod det afghanske folk.



Kampen for fred handler om meget mere end raketter

NÅR DE ØVERSTE TALER OM FRED
Véd det jævne folk
At der bliver krig.

Når de Øverste forbander krigen
Er mobiliseringsordren allerede udstedt.

DE ØVERSTE
Har forsamlet sig i et værelse.
Du mand på gaden
Lad alt håb fare.

Regeringerne
Underskriver ikke-angrebspagter
Du lille mand
Skriv dit testamente.

Bertolt Brecht, 1938

Det skorter ikke på nedrustningsforslag for tiden. USA og Sovjet fremsætter det ene storsindede tilbud om raket-reduktioner efter det andet. De spiller begge bevidst på frygten for en atomkrig. De håber at et hvilketsomhelst tilbud om at reducere atomlagrene – bare nogle få procent – vil blive modtaget med kys-hånd af bekymrede europæere og ængstelige fredsbevægelser.

Hvordan skal man måle supermagternes fredsvilje? I antallet af fredstilbud? I antallet af forhandlingsmøder.

Nej, se på supermagternes *handlinger*, og vurder så deres fredsvilje: pryglede og fængslede polakker, internerede sovjetiske »systemfjender«, titusinder dræbte og millioner af sultende og flygtende afghanere. Se på USA's militærrådgivere i Latinamerika. Husk USA's folkekrig i Vietnam.

Dét er hvad der gemmer sig bag Reagans og Andropovs »fredelige hensigter« i Europa. *Hav ingensomhelst tillid til dem!*

Den politiske krig raser i Europa. USA søger desperat at holde sammen på NATO. NATO-raketterne er blevet en politisk prøvesten for sammenholdet.

Socialdemokraterne, der udtrykkelig bad USA om raketterne, er deserteret. Og Sovjetunionen udnytter på det dygtigste situationen, for at opnå størst mulig indflydelse i et splittet Vesteuropa.

Samtidig strammes grebet om Østeuropa. Fredsaktivister der ikke danser efter regeringernes taktstok fængsles, for at komme på »bedre tanker«. Og den sovjetiske oprustning fortsættes. Nye raketter har længe været på tegnebordet. De vil prompte blive stillet op, når lejlighed byder sig.

Aldrig har det været tydeligere at USA og Sovjet slås om »Vesteuropas sjæl«. USA prøver at true til samling om NATO. Kreml prøver at true til splittelse og større følgagtighed overfor Sovjet.

Det handler ikke om raketterne, det handler om USA's og Sovjets indflydelse i Europa.

Vi kan forhindre at nye raketter bliver opstillet – selvom chancerne unægtelig er størst i Vesteuropa. Det er godt. Men det rækker ikke. For USA og Sovjet vil være lige krigeriske, blot med færre (eller mere raffinerede!) våben.

Skal vi opnå resultater, der gør virkelig ondt i Kreml og Washington, så må fredskampen knyttes snævert sammen med en modstand mod de europæiske landes afhængighed af begge supermagter.

Raketter kan erstattes, flyttes bag Ural eller ud i Atlanten. Vaklende allierede, mistroiske og fjendtligt stemte europæiske folk i øst og vest, er det sværere at kompensere for.

Det drejer sig om at *løsrive* de europæiske lande fra USA og Sovjet. Det drejer sig om at sige *nej* til militærblokkene. Derfor må fredskræfterne i vest også støtte de folk, der slås mod undertrykkelsen i Østeuropa.

Og nok så vigtigt: USA og Sovjet må svækkes også udenfor Europa: *Folkene der kæmper i Afghanistan og Mellemamerika må støttes.*



NÅR DER SKAL MARCHERES ER DER MANGE
Der ikke véd, at deres fjende marcherer i spidsen
Stemmen, som kommanderer dem
Er deres fjendes stemme
Den der taler om fjenden
Er selv fjenden

Bertolt Brecht



»Forsvar for freden«

En gennemgang af KAP's freds- og sikkerhedspolitiske synspunkter. 48 sider. Udkommer i oktober-november på forlaget KT.

Brug kuponen herunder, og få den tilsendt for kr. 25,-.



Abonner på
Kommunistisk Tidsskrift

Udkommer ca. 8 gange om året. 40-48 sider. Tidsskriftet indeholder artikler, kommentarer og debat om tidens tegn og tendenser, aktuelle begivenheder og om baggrunden for dem.

Abonnement: 4 numre for kr. 60,-.
Brug kuponen herunder.

Denne folder er udarbejdet af
KAP, Kommunistisk Arbejderparti
Stuðiestræde 24, 1455 Kbh. K. 01-15 21 33
Århus: Røllikevej 19, 8240 Risskov 06-17 32 80

- ☐ Jeg vil gerne vide mere om jeres fredspolitik.
- ☐ Jeg vil gerne have pjecen »Forsvar for freden« tilsendt.
- ☐ Jeg vil gerne vide mere om KAP.
- ☐ Giv mig de næste 4 numre af Kommunistisk Tidsskrift for kr. 60,-.
- ☐ Jeg var ked af at klippe i jeres folder, send mig én til.

Navn _____

Gade _____

Postnr. _____ By _____

Frimærke
på
her

KAP
Stuðiestræde 24
1455 København K

Sådan kan Danmark forsvar

Dansk uafhængighed og sikkerhed kan ikke bygge på NATO-medlemskabet.

NATO er USA's redskab. I en krisesituation, – og ikke mindst hvis en krig bryder ud – vil den danske befolkning skæbne være i hænderne på forhenværende amerikanske Vietnam-generaler. Ikke just en rar tanke!

Dansk uafhængighed kan heller ikke bygges på afrustning og stormagtsgarantier. Dét ville være som at sætte ulve til at vogte får.

Alternativet til NATO er et folkeligt, *) dansk forsvar.

- Et forsvar, der afskrækker fra at true eller angribe Danmark, fordi det ikke bryder sammen, selv hvis en overmægtig fjende angriber og besætter landet.
- Et forsvar, der bygger på alliancefrihed og størst muligt samarbejde med de øvrige nordiske lande.
- Et forsvar, der er defensivt i sin bevæbning og indretning, og som bygger på en værnepligtig milits.
- Et forsvar, der har forberedt befolkningen på både voldelig og ikke-voldelig modstand mod en besættelsesmagt.
- Et forsvar, der udnytter den nye teknologiske muligheder for med små lette våben at ødelægge store tunge angrebsvåben.

Opbyggelsen af et sådant alternativt forsvar kræver at vi kæmper for et andet Danmark, hvor folket og den danske arbejderklasse står meget stærkere end i dag. Et Danmark, der er indrettet anderledes, og som har en større energimæssig, økonomisk og teknisk uafhængighed.

En altomfattende atomkrig vil gøre ethvert forsvar af Danmark værdiløst. Men en sådan krig er ikke den eneste mulighed og trussel mod et uafhængigt Danmark. Derfor er et alternativt forsvar nødvendigt.

*)Fodnote til de, der altid har hørt de borgerlige og NATO-venlige kræfter påstå det er dem, der vil forsvare Danmark:

Det er ikke rigtigt! I vor tid har det aldrig været den herskende klasse, der har forsvaret dansk uafhængighed. Under den Nazi-tyske besættelse i 1940-45, indrettede regering og borgerskab sig med nazisterne. De stod i spidsen for indmeldelsen i NA-

TO efter krigen, hvorved dansk udenrigspolitik blev underlagt USA. Og i 1972 solgte de ud af dansk selvstændighed – til fordel for bacon-eksporten!

De herskende har altid tilpasset sig. Hvad enten de stærkeste magter var Nazi-Tyskland, USA eller de »store« vesteuropæere i EF.

Nej, forsvaret af Dansk uafhængighed er folkets sag!

Afghanistan

– en by i Rusland?



Det der sker i Afghanistan, har ikke noget med fredskampen i Europa at gøre. Sådan er der mange der tænker. »Det drejer sig om NATO-raketterne, ikke om en krig i et fjernt land« siger man.

Men sådanne synspunkter bygger på den misforståelse, at *freden kan deles*. Det kan den ikke.

Krigen i Afghanistan viser os at Sovjetlederne blæser på folkenes og nationernes ret til selv at bestemme deres fremtid. Sovjet er parat til at føre krig mod et helt folk, for at nå sine mål. Kun ordvalget skiller Sovjet fra USA. Imperialister er de begge.

De folk, der i dag modigt slås mod supermagterne i den tredie verden, i Afghanistan og Mellemamerika, i Eritrea og Mellemøsten, kæmper for *freden i hele verden*. De har krav på al mulig støtte.

USA's nederlag i Vietnam var et nederlag, der kunne mærkes. Når dagen kommer, hvor Sovjet bliver smidt ud af Afghanistan, vil det være en lige så vigtig svækkelse af krigsherrerne i Kreml.

Supermagternes kamp om Europa forberedes i dag på slagmarkerne i den tredie verden. Også her må deres forberedelser standses. Det kræver solidaritet fra de europæiske fredskræfter.